

Bài thơ: **VỀ QUÊ**

“ Nghỉ hè bé lại thăm quê
Được đi lên rẫy, được về tắm sông
Thăm bà rồi lại thăm ông
Thả diều câu cá sướng không chi bằng
Đêm về bé ngắm ông trăng
Nghe ông kể chuyện chị Hằng ngày xưa
Bà rang đậu lạc thơm chưa
Mời ông bà, bé say sưa chuyện trò”
(Nguyễn Thắng)

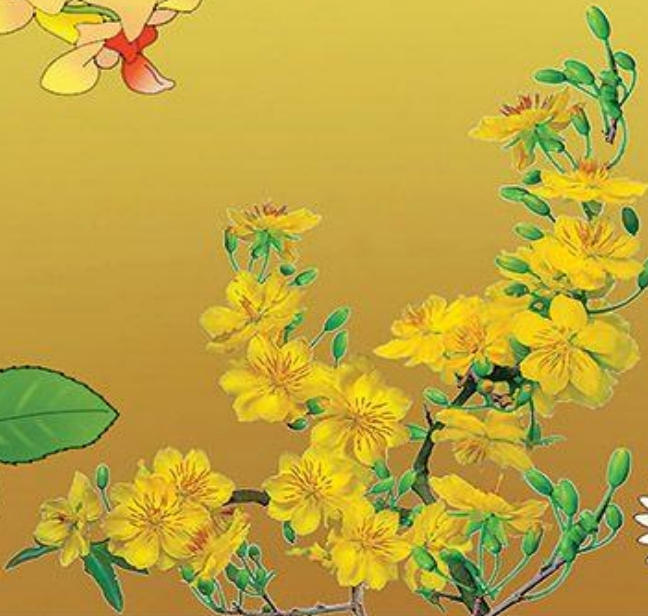
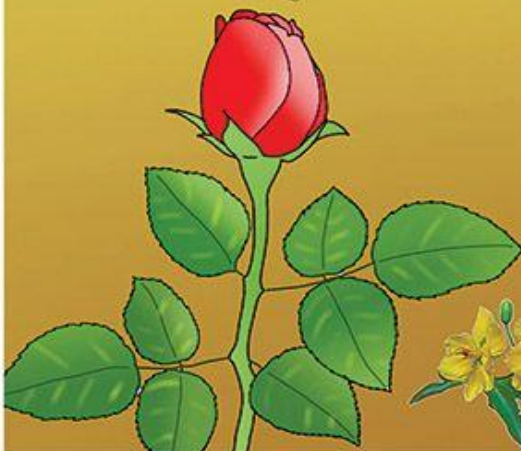
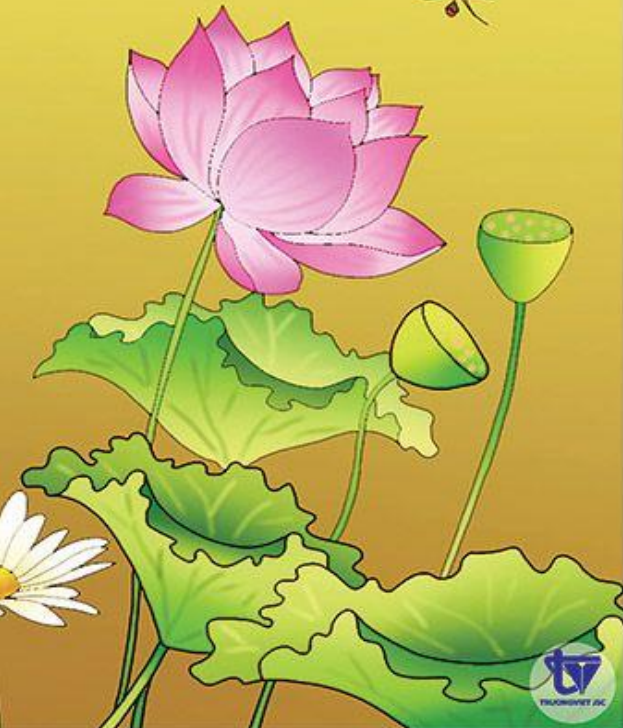

HOA QUANH LĂNG BÁC

Hoa ban xòe cánh trắng
Lan tươi màu nắng vàng
Cánh hồng khoe nụ thắm
Bay làn hương dịu dàng.

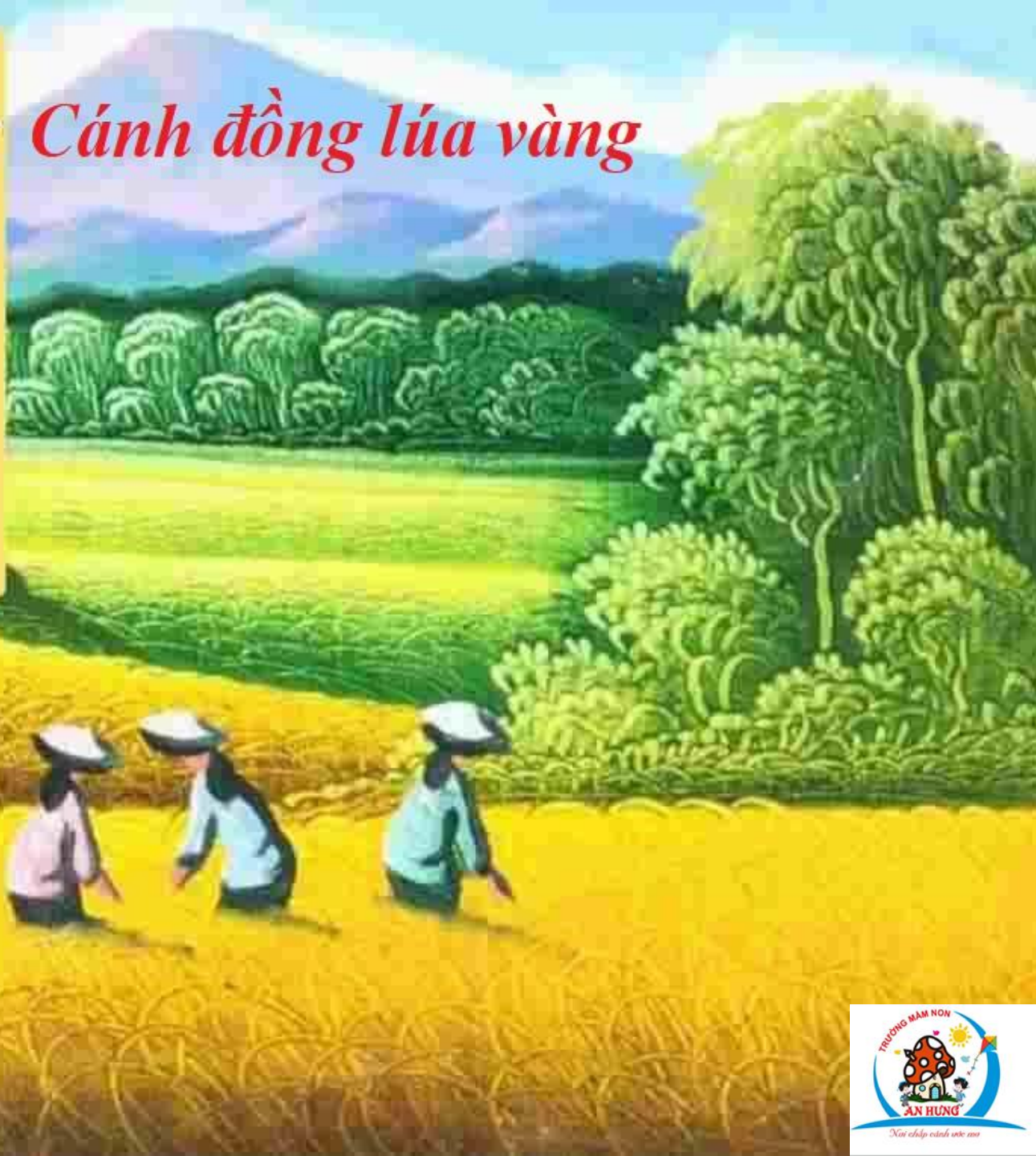
Mùa đông đẹp hoa mai
Cúc mùa thu thơm mát
Xuân tươi sắc hoa đào
Hè về sen tỏa ngát.

Cánh đồng lúa chín
Vàng như thảm nhung
Theo gió nhẹ rung
Làn hương thơm mát.

Cánh đồng bát ngát
Nặng trĩu mùa vàng
Đàn trâu lững thững
Cõng lúa về làng.

Cánh đồng lúa vàng

EM YÊU MÙA HÈ

*Em yêu mùa hè
Có hoa sim tím
Mọc trên đồi quê
Rung rinh bướm lượn*

*Thong thả dắt trâu
Trong chiều nắng xế
Em hái sim ăn
Ồ! sao ngọt thế*

*Gió mát lưng đồi
Ve ngân ra rả
Trên cao lưng trời
Diều ai vừa thả.*

Lộn cầu vòng

Lộn cầu vòng
Nước trong nước chảy
Có cô mười bảy
Có chị mười ba
Hai chị em ta
Ra lộn cầu vòng.

Quê em vùng biển

Quê em ở vùng biển
Phong cảnh đẹp vô cùng
Nước biển xanh mênh mông
Sóng xô tràn bãi cát
Sớm chiều vang tiếng hát
Từng đoàn thuyền ra khơi

Chiều ngả bóng mặt trời
Thuyền về đầy ắp cá
Quê em giàu đẹp quá
Em tha thiết yêu quê.

Bé nhìn biển

Nghỉ hè với bố
Bé ra biển chơi
Tưởng rằng biển nhỏ
Mà to như trời
Như con sông lớn
Chỉ có một bờ
Bãi giành với sóng
Chơi trò kéo co

Bãi giành với sóng
Chơi trò kéo co
Nghìn còn sóng khỏe
Lon ta lon ton
Biển to lớn thế
Vẫn là trẻ con

Ai dậy sớm

Ai dậy sớm
Bước ra nhà
Cau ra hoa
Đang chờ đón!

Ai dậy sớm
Đi ra đồng
Cả vùng đồng
Đang chờ đón!

Ai dậy sớm
Chạy lên đồi
Cả đất trời
Đang chờ đón!

Võ Quảng

VẼ QUÊ HƯƠNG

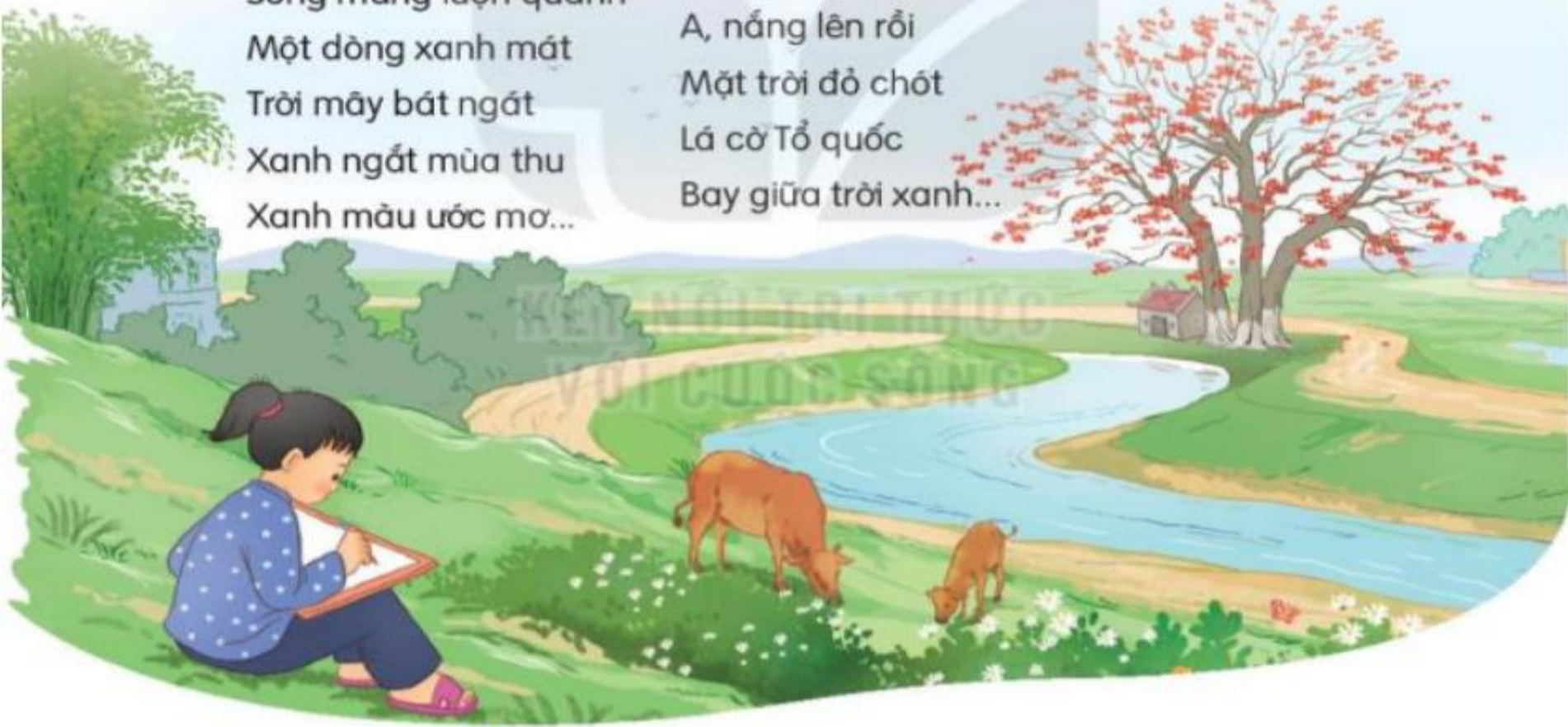
Bút chì xanh đỏ
Em gọt hai đầu
Em thử hai màu
Xanh tươi, đỏ thắm.

Em vẽ làng xóm
Tre xanh, lúa xanh
Sông máng lượn quanh
Một dòng xanh mát
Trời mây bát ngát
Xanh ngắt mùa thu
Xanh màu ước mơ...

Em quay đầu đỏ
Vẽ nhà em ở
Ngôi mới đỏ tươi
Trường học trên đồi
Em tô đỏ thắm
Cây gạo đầu xóm
Hoa nở chói ngời
Á, nắng lên rồi
Mặt trời đỏ chót
Lá cờ Tổ quốc
Bay giữa trời xanh...

Chị ơi bức tranh
Quê ta đẹp quá!

(Định Hải)

Về quê

Theo ông, cháu được về quê
Đồng xanh tít tắp, mùa hè thênh thang
Về quê được tắm giếng làng
Bắc thang bẻ ổi chín vàng trên cây
Trời cao lồng lộng gió mây
Tre đu kẻo kệt, nắng đầy sân phơi
Chó mèo cứ quẩn chân người
Vịt bầu từng nhóm thành thơi bơi thuyền

Bài thơ: **Bức tranh quê**

Quê hương đẹp mãi trong tôi
Dòng sông bên lở bên bồi uốn quanh
Cánh cò bay lượn chông chênh
Đàn bê gặm cỏ đồng xanh mượt mà

Sáo diều trong gió ngân nga
Bình yên thanh đạm chan hòa yêu thương
Bức tranh đẹp tựa thiên đường
Hồn thơ trời dấy nặng vương nghĩa tình

(Hà Thu)

Gi nggling TV

Hạt gạo làng ta

Hạt gạo làng ta
Có vị phù sa
Của sông Kinh Thầy
Có hương sen thơm
Trong hồ nước đầy
Có lời mẹ hát
Ngọt bùi đáng cay...

Hạt gạo làng ta
Có bão tháng bảy
Có mưa tháng ba
Giọt mồ hôi sa
Những trưa tháng sáu
Nước như ai nấu
Chết cả cá cờ
Cua ngoi lên bờ
Mẹ em xuống cấy...

(Thơ Trần Đăng Khoa)

Ảnh Bác

Nhà em treo ảnh Bác Hồ
Bên trên là một lá cờ đỏ tươi
Ngày ngày Bác mỉm miệng cười
Bác nhìn chúng cháu vui chơi trong nhà
Ngoài sân có mấy con gà
Ngoài vườn có mấy quả na chín rồi
Em nghe như Bác dạy lời
Cháu ơi đừng có chơi bời đâu xa
Trồng rau, quét bếp, đuổi gà
Thấy tàu bay Mỹ nhớ ra hầm ngồi.

*

Bác lo bao việc trên đời
Ngày ngày Bác vẫn mỉm cười với em...

Tác giả: Trần Đăng Khoa.

<https://mamnonhoami.edu.vn>

Bài thơ: Bác Hồ Của Em

Tác giả: Phan Thị Thanh Nhàn

**Khi em ra đời
Đã không còn Bác
Chỉ còn tiếng hát
Chỉ còn lời ca
Chỉ còn câu truyện
Chỉ còn bài thơ
Mà em vẫn thấy
Bác sao rất gần
Năm điều Bác dạy
Mãi còn vang ngân**

Góc sân và khoảng trời (Trần Đăng Khoa)

Góc sân nho nhỏ mới xây
Chiều chiều em đứng nơi này em trông
Thấy trời xanh biếc mênh mông
Cánh cò chớp trắng trên sông Kinh Thầy...

Thấy đàn các chú giăng dầy
Máy bay giặc Mỹ lặn quay thêm nhiều
Khoảng trời em đến là yêu
Góc sân nho nhỏ chiều chiều đứng trông...

Bờ tre đón khách (Võ Quảng)

Bờ tre quanh hồ
Suốt ngày đón khách
Một đàn cò bạch
Hạ cánh reo mừng
Tre chột tung búng
Nở đầy hoa trắng.
Đến chơi im lặng
Có bác bồ nông
Đứng nhìn mênh mông
Im như tượng đá.

Ngày tết thiếu nhi của bé

Mùng 1 tháng 6
Tết của thiếu nhi
Mẹ đưa bé đi
Dạo quanh khắp phố
Nào là ô tô
Nào là xe máy
Rộn rã, vui tươi
Sao mà náo nhiệt
Bé yêu thích lắm
Thích được đi chơi
Thích được nhận quà

Ai ngoan sẽ được thưởng

Một buổi sáng, Bác Hồ đến thăm trại nhi đồng. Vừa thấy Bác, các em nhỏ đã ùa ra đón Bác. Em nào cũng muốn đến thật gần Bác để nhìn Bác cho rõ. Có em cứ đi giật lùi phía trước Bác. Những em nhỏ nhất cũng cố chen vào để được gần Bác hơn. Những em lớn ở ngoài cùng, đã nhìn rõ Bác rồi, vẫn cứ kiễng chân lên để nhìn cho rõ hơn. Bác dắt tay hai em nhỏ nhất đi giữa đám trẻ. Mắt bác sáng hơn, vẻ mặt Bác hồng hào hơn lúc thường. Bác cùng các em vào phòng họp, rồi đi xem phòng ăn, phòng ngủ, nhà bếp, chỗ tắm rửa. Khi trở lại phòng họp, Bác ngồi giữa các em nhỏ và hỏi:

-Các cháu chơi có vui không ?

Những tiếng trả lời non nớt vang lên:

-Thưa Bác, vui lắm ạ !

Bác lại hỏi:

-Các cháu ăn có no không ?

-No ạ !

-Các cô có mắng phạt các cháu không ?

-Không ạ !

Bác khen:

-Thế thì tốt lắm ! Bây giờ, bác chia kẹo cho các cháu. Các cháu có thích kẹo không ?

Các cháu đồng thành trả lời:

-Có ạ ! Có ạ !

Một em bé giơ tay xin nói:

-Thưa Bác, ai ngoan thì được ăn kẹo, ai không ngoan thì không được ăn ạ !

Bác hỏi:

-Các cháu có đồng ý không ?

-Đồng ý ạ ! Đồng ý ạ !

Các cháu đứng thành vòng rộng. Bác cầm từng gói kẹo đi chia cho từng cháu. Đến lượt bạn Tộ thì bạn Tộ không giơ tay nhận, chỉ khẽ thưa:

-Thưa Bác, hôm nay cháu không vâng lời cô. Cháu không ngoan, không được ăn kẹo của Bác ạ !

Bác cười trùi mền, xoa đầu đứa cháu nhỏ dững cảm và khen:

-Cháu biết nhận lỗi, thế là ngoan lắm đấy ! Cháu vẫn được phần kẹo như các bạn khác.

Bạn Tộ mừng rỡ, cầm lấy kẹo của Bác cho.

Truyện: “Thánh Gióng”

Chuyện kể rằng: vào đời Hùng Vương thứ 6, ở làng Gióng có hai vợ chồng ông lão chăm làm ăn và có tiếng là phúc đức. Hai ông bà ao ước có một đứa con. Một hôm bà ra đồng trông thấy một vết chân to quá, liền đặt bàn chân mình lên ước thử để xem thua kém bao nhiêu. Không ngờ về nhà bà thụ thai và mười hai tháng sau sinh một thằng bé mặt mũi rất khôi ngô. Hai vợ chồng mừng lắm. Nhưng lạ thay! Đứa trẻ cho đến khi lên ba vẫn không biết nói, biết cười, cũng chẳng biết đi, cứ đặt đâu thì nằm đấy.

Bấy giờ có giặc Ân đến xâm phạm bờ cõi nước ta. Thế giặc mạnh, nhà vua lo sợ. Bèn truyền cho sứ giả đi khắp nơi tìm người tài giỏi cứu nước. Đứa bé nghe tin, bỗng dựng cất tiếng nói: “Mẹ ra mời sứ giả vào đây”. Sứ giả vào, đứa bé bảo: “Ông về tâu vua sắm cho ta một con ngựa sắt, một cái roi sắt và một tấm áo giáp sắt, ta sẽ phá tan lũ giặc này”.

Sứ giả vừa kinh ngạc, vừa mừng rỡ, vội vàng về tâu vua. Nhà vua truyền cho thợ ngày đêm làm gấp những vật chú bé dặn.

Càng lạ hơn nữa, sau hôm gặp sứ giả, chú bé lớn nhanh như thổi. Cơm ăn mấy cũng không no, áo vừa mặc xong đã căng đứt chỉ. Hai vợ chồng làm ra bao nhiêu cũng không đủ nuôi con, thành thử phải chạy nhờ bà con, hàng xóm. Bà con đều vui lòng gom góp gạo thóc nuôi chú bé, vì ai cũng mong chú giết giặc, cứu nước.

Giặc đã đến chân núi Trâu. Thế nước rất nguy, người người hoảng hốt. Vừa lúc đó, sứ giả đem ngựa sắt, roi sắt, áo giáp sắt đến. Chú bé vùng dậy, vươn vai một cái bỗng biến thành một tráng sĩ mình cao hơn trượng, oai phong凛冽. Tráng sĩ bước lên võ vào mông ngựa. Ngựa hí dài mấy tiếng vang dội. Tráng sĩ mặc áo giáp, cầm roi nhảy lên mình ngựa. Ngựa phun lửa, tráng sĩ thúc ngựa phi thẳng đến nơi có giặc, đón đầu chúng đánh giết hết lớp này đến lớp khác, giặc chết như rạ. Bỗng roi sắt gãy. Tráng sĩ bèn nhổ những cụm tre cạnh đường quật vào giặc. Giặc tan vỡ. Đám tàn quân giẫm đạp nhau chạy trốn, tráng sĩ đuổi đến chân núi Sóc (Sóc Sơn). Thánh Gióng về nhà đập đầu lay mẹ, tạ ơn công nuôi dưỡng sinh thành rồi lên đỉnh núi cởi giáp sắt bỏ lại, cả người lẫn ngựa từ từ bay về trời.

Vua nhớ công ơn, phong là Phù Đổng Thiên Vương và lập đền thờ ngay ở quê nhà.

Hiện nay vẫn còn đền thờ ở làng Phù Đổng, tục gọi là làng Gióng. Mỗi năm đến tháng tư làng mở hội to lắm.

Người ta kể rằng những bụi tre đằng ngà ở huyện Gia Bình vì ngựa phun lửa bị cháy mới ngả màu vàng óng như thế, còn những vết chân ngựa nay thành những hồ ao liên tiếp. Người ta còn nói khi ngựa thét lửa, lửa đã thiêu cháy một làng, cho nên làng đó về sau gọi là làng Cháy.

Niềm vui bất ngờ

Vào một buổi sáng nắng đẹp, cô giáo dẫn các cháu mẫu giáo đi chơi vườn Bách thảo. Đường đến vườn Bách thảo đi qua Phủ Chủ tịch là nơi Bác Hồ sống và làm việc. Qua nhà Bác, các cháu thích lắm. Cháu nào cũng sung sướng reo lên:

- Nhà Bác Hồ !
- Nhà Bác Hồ đẹp quá !
- Cô ơi ! Cho chúng cháu vào thăm Bác Hồ đi !

Nơi đây vốn yên tĩnh, nay trở nên ồn ào vì mấy chục cháu nhỏ. Đồng chí công an vội ra nói với cô giáo:

- Cô giáo cho các cháu sang bên kia đường cho có trật tự !

Cô giáo tập hợp các cháu lại. Nhưng các cháu cứ ríu rít xin cô đứng lại để xem nhà Bác:

- Cô cho chúng cháu xem một tí nữa thôi, cô ạ !
- Bác Hồ đâu hả cô ?
- Sao chúng cháu không được vào thăm Bác Hồ ?

Các cháu hỏi mỗi lúc một nhiều khiến cô giáo lúng túng. Bỗng cánh cổng Phủ Chủ tịch từ từ mở. Một đồng chí cán bộ vui vẻ nói với đồng chí công an và cô giáo cho các cháu vào. Cô giáo sung sướng hồi hộp dẫn các cháu đi theo hàng đôi vào.

- A! Bác Hồ ! Bác Hồ !

Một cháu nhỏ reo lên. Tất cả các cháu như bầy chim non bay nhanh về phía Bác. Những miệng hồng nhỏ nhắn, xinh xắn cất lên những lời chào đáng yêu:

- Chúng cháu chào Bác ạ ! Cháu cháu chào Bác ạ !

Bác Hồ hiền từ, giản dị trong bộ áo bà ba, chân đi đôi dép cao su, tươi cười đón các cháu. Bác hỏi:

- Các cháu có ngoan không ?
- Thưa Bác, có ạ ! –Tất cả các cháu đồng thanh trả lời
- Bây giờ các cháu thích gì nào ?
- Thưa Bác chúng cháu thích vào thăm nhà Bác ạ !
- Chúng cháu thích thăm vườn của Bác ạ !

Bác dắt tay hai cháu nhỏ nhất, còn các cháu xúm xít theo Bác ra vườn. Bác vừa đi vừa chỉ cho các cháu xem những cây Bác đã trồng, xem hai cây vú sữa Miền nam và thăm ao cá Bác nuôi. Các cháu ríu rít đi quanh Bác Hồ. Bác dặn các cháu phải ngoan ngoãn, giữ gìn vệ sinh sạch sẽ và vâng lời cô giáo. Các cháu lắng nghe Bác nói, muốn nghe mãi, muốn ở bên Bác mãi mãi. Nhưng đã đến giờ Bác tiếp khách, cô giáo phải dẫn các cháu ra về. Bác vẫy tay chào, nhìn theo các cháu. Các cháu vừa đi vừa luyến tiếc. Cháu nào cũng ngoảnh lại để cố ngắm Bác thêm một chút nữa.

